

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci **M.**, bytom S., Č., ako právnej nástupkyne po pôvodnom žalobcovi **D.**, naposledy bytom S., Č., zomrelom dňa X. proti žalovanému **Obvodnému pozemkovému úradu v Č.**, so sídlom Palárikova 95, Č., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 737-002/2006-Bz z 31. mája 2006, na odvolanie právnej nástupkyne zomrelého žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. septembra 2008 č. k. 21S/76/2008-30, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 22. septembra 2008 č. k. 21S/76/2008-30 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 737-002/2006-Bz z 31. mája 2006 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej en „OSP“), keď z obsahu kompletného správneho spisu zistil, že napadnuté rozhodnutie č. 737-002/2006-Bz zo dňa 31. mája 2006 bolo vydané v konaní podľa § 11 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“) vo vecí návrhu navrhovateľov Š., rod B. a V., rod M., obaja bytom O. o nadobudnutí vlastníctva vydržaním. Napadnuté rozhodnutie bolo rozhodnutím konečným, proti ktorému nebolo možné v zmysle § 1 ods. 9 zákona č. 180/1995 Z. z. podať opravný prostriedok a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť doručením účastníkom konania. Žalobcovi ako účastníkovi konania bolo rozhodnutie doručené dňa 6. júla 2006, t. j. od 6.7.2006 plynula žalobcovi lehota na podanie žaloby v zmysle § 250b ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 11 ods. 9 zákona č. 180/1995 Z. z.. Nakoľko v zmysle ustanovenia § 250b ods. 1 OSP sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak a zameškanie lehoty nemožno odpustiť, lehota pre podanie žaloby žalobcovi uplynula dňa 6. septembra 2006. Žalobca však podal žalobu na súde osobne až 3. októbra 2007. Na základe uvedených skutočností a predložených písomných podkladov súd prvého stupňa musel konštatovať, že žaloba bola podaná oneskorene a preto ďalej postupoval v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 a konanie zastavil.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznal podľa § 146 ods. 2 OSP (veta prvá) v spojení s § 246c OSP vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu oneskorene, zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto bol povinný nahradiť žalovanému trovy; žalovanému však trovy konania nevznikli, a preto súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie M. ako právna nástupkyňa po pôvodnom žalobcovi zomrelom dňa X., namietajúc, že zmeškanie lehoty vzniklo z iných podozrení a tým vznikli aj ďalšie prieťahy. Vytýkala krajskému súdu, že

neskúmal nadobudnutie (zrejme právoplatnosti) rozhodnutia žalovaného 737-002/2006-Bz z 31. mája 2006 a sfalšovanie dokladov na získanie rozhodnutia. Žiadala preto rozhodnutie žalovaného zrušiť. Zároveň žiadala o odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby, nakoľko po doručení rozhodnutia od pozemkového úradu bola nemocná a navštevovala denné liečebné procedúry a taktiež polícia šetrila, či nedošlo k sfalšovaniu podpisov, čím nestihli podať žalobu v rámci dvojmesačnej lehoty.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že odvolanie síce nie je dôvodné, avšak v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k závažnej vade konania, ktorú aj keď krajský súd sám nezavinil, nemožno zo strany odvolacieho súdu ponechať bez povšimnutia resp. opomenúť.

Obsahom spisu odvolací súd zistil, že pôvodný žalobca D. dňa X. zomrel, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 7 Občianskeho zákonníka a § 19 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Preto, ak krajský súd rozhodol vo veci dňa 22. septembra 2008, konal s niekým, kto už nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Túto procesnú vadu prvostupňového konania nebolo možné v odvolacom konaní opomenúť bez ohľadu na to, že úmrtie pôvodného žalobcu nebolo prvostupňovému súdu známe, ako aj bez ohľadu na to, že jeho rozhodnutie o zastavení konania pre oneskorené podanie žaloby je vo svojom výroku vecne správne.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 107 ods. 1 OSP ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Ak účastník konania zomrel, súd pokračuje v konaní spravidla s dedičmi tohto účastníka. Avšak nie vždy musí ísť o dediča. Súd môže pokračovať v konaní aj s osobou, ktorá podľa výsledku dedičského konania prevzala právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide. Osoba, ktorá nastúpi do konania namiesto doterajšieho účastníka, má v celom rozsahu postavenie doterajšieho účastníka vrátane rozhodovania o trovách konania.

Obsahom súdneho i administratívneho spisu bolo nesporne preukázané, že správna žaloba napriek riadnemu poučeniu zo strany správneho orgánu v majúcom sa preskúmať rozhodnutí ako aj v liste zo dňa 24.8.2006 bola podaná viac ako po roku od doručenia správneho rozhodnutia pôvodnému žalobcovi, teda evidentne po zákonom stanovenej lehote uvedenej v ustanovení § 250b ods. 1 OSP.

V ustanovení § 250b ods. 1 OSP je zásadne stanovená lehota na podanie žaloby. Žaloba sa musí podať **do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia** správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Stanovenie pomerne krátkej lehoty zrejme súvisí s tým, že preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na základe žaloby v správnom súdnictve je špecifickým konaním, ktoré nie je pokračovaním správneho konania.

Napriek vyššie uvedenému musel odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 221 ods. 1 písm. b/ OSP a ods. 2 rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť mu vec

na ďalšie konanie, pretože v konaní vystupoval ako účastník niekto, kto nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Podľa § 250b ods. 1 veta druhá OSP zameškanie lehoty na podanie žaloby proti rozhodnutiu správneho orgánu nemožno odpustiť.

Takto potom, ani žiadosti odvolateľky o odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby nebude možné vyhovieť. Nie je tým však vylúčené, aby sa právni nástupcovia D. domáhali ochrany svojich vlastníckych práv v občianskom súdnom konaní žalobou podľa § 80 písm. c/ OSP.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa bude v konaní pokračovať s právnymi nástupcami zomrelého účastníka a znova vo veci rozhodne tak, aby jeho rozhodnutie zodpovedalo zákonu. V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd znova i o náhrade trov celého konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 30. apríla 2009

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth